

Abstrakt

Práce se zabývá inteligencí, jako sociálně-kulturním konceptem se svou vlastní historií a vývojem. Dekonstruuje tak naturalizované představy o biologické „podstatě“ inteligence, která do dnešních dnů nebyla prokázána. Jsou zde představeny některé mody vědeckého a filosofického uvažování, které se podílely jak na „vynálezu“ inteligence, tak na procesu jeho formování. Analýza primárních materiálů umožňuje zmapovat reflexi těchto dominantních vědeckých přístupů k inteligenci v českých odborných diskurzích. Práce zároveň reflektuje významnou roli klasifikace inteligence v hodnocení mentální normy a jinakosti, na základě čehož analyzuje vnímání ne/způsobivosti ve vymezeném historickém období, včetně diskurzivní analýzy reprezentace „postižení“.

Klíčová slova

Inteligence, ne/způsobivost, kranioetrie, eugenika, pedagogika, medicína, biomoc.